Gesta Romanorum

[Strassburg: Drucker der 'Vitas Patrum'], [ca. 1484] Seite 69

statim diabolus ası̄ te currit de bona vi-
ta tua te impedit. Quid ergo est faciē
dum. Certe vt zona luxurie in tres p-
tes frangatur. s. in orationem ieiuniū ⁊
elemosinam: ⁊ sic ꝑ consequens diabo
lum vinces. Post hec diabolꝰ loculū
ante hoīem ꝓijcit. Scitis ꝙ loculꝰ ha-
bet duas cordas ad aperiendū. Cor-do
est loculus qđ debet esse clausum inferi
us quantum ad terrena: ⁊ superiꝰ quā
tum ad celestia ad grām suscipiendam.
Due corde que claudunt sunt timor di
⁊ pena eterna: ꝑ que duo cor hominis
clauditur ne intret peccatū. Pila in lo
culo sepius īuenit̄ in cordibꝰ nostris. s.
auaritia aut cupiditas q̄r sicut pila mo
uetur ad oēm differentiam ꝑositionis:
sic ⁊ auarus mouet̄ in terra mouetur ī
mari: non cessat pes eiꝰ currere nec cor
cogitare quō ⁊ ꝑ quam viam bona mū
dana poterit adquirere. Supscriptio
est: qui mecū ludit. i. qui cum cupidita
te incipit vitam ducere vt vix aut nun
q̄ȝ poterit sustinere. Sicut dicit seneca
Cū omnia peccata senescunt sola cupi-
ditas iuuenescit. Ideo timendum est
de aliquibus qui tm̄ cum pila ludūt cu
piditatis: ꝙ diabolus ip̄os occupabit
Quia sicut dicit apl's. Radix omniū
maloꝝ est cupiditas. Studeamꝰ ergo
vitam nostram sic in pijs operibus di-
rigere vt vitam eternā valeamus attin
gere.

De premeditatione sp̄ habenda Capitulum. lxi.

Claudius re
gnauit qui vnicā filiam ha
bebat gratiosam ⁊ decoram
valde: qui cū semel in strato suo iacuissȝ
intime de filia sua cogitabat quō eaȝ ꝓ
mouere posset. Ait intra se. Si eam in
vxorem diuiti stulto tradidero: filiā me
am ꝑdam. si vero pauperi sapienti ꝑ eiꝰ
sapientiam ei necessaria large adquire-
ret. Erat tūc in ciuitate quidā philo
phus nomine socrates quem rex dilex
erat. vocauit eum ⁊ ait. Carissime nun
quid tibi placet filiā meam in cōiugem
accipere. Et ille. Etiā domīe: ꝑ optime.
Et ille. Ex quo ita est dabo tibi eam: ⁊
sub illa conditione ꝙ si moriat̄ filia in
tua societate vitā tuaȝ amittes. Eliges
ergo eā accipere vel dimittere. Et ille.
Mibi bene placet eaȝ accipere sub ista
conditione Rex nuptias celebrauit cū
magna solēnitate Per quedā tp̄a vitā
duxerūt in quiete ⁊ scītate ꝑfecta Post
hoc vxor socratis vsq̄ȝ ad mortē infir-
mabatur. Hec audiens socrates cōtri-
status est valde. Quādam forestam in
trauit: fleuit amare Dū sic esset in dolo
re. Rex alexander in eadem foresta vēa
batur. Miles quidā alexandri socratē
vidit: ad eum equitabat ⁊ ait ei. Caris
sime: cuius homo es. Et ille. Homo
talis dn̄i sum ego. q̄ seruꝰ dn̄i mei ē do
minꝰ ē dn̄i tui. Ait miles. Non est ma-
ior dn̄o meo ī toto mūdo. Sed ex quo
talia dicis: ducam te ad dn̄m meum ⁊
audiemꝰ q̄s ē dn̄s tuꝰ de q̄ tot ⁊ tāta p̄
sumis. Cum āt coram rege Alexandro
ductus fuisset: ait ei. Carissime quis ē
dn̄s tuus: de quo talia dicis ꝙ seruus
eius est dn̄s meꝰ. At ille. Dominꝰ me
us ē ratio. seruus eius voluntas. Sic ē
ergo ꝙ tu per voluntatē tuam regnū tu
um ⁊ non per rationem hucusq̄ȝ guber-
nasti. Ideo seruus dn̄i mei hoc ē volū
tas est dominus tuus. Audiēs hec alex
ander ait. Carissime prudēter respondi
sti vade ī pace. Ab illa die cepit rex reg
num suum ratione gubernare ⁊ non vo
luntate. Socrates vero solus forestaȝ
intrauit ⁊ fleuit amare pro sua coniuge
Senex quidam venit ad euȝ ⁊ ait. O
bone magister ob quam rem affligitur
anima tua. Et ille. Filiam regꝭ sub tali

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-91/0066
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG